

Az EFT-ről

Lapzárta után (október 15—17 között) Szegeden, a JATE KISZ-klubjában tartotta ülését a KISZ Központi Bizottságának Egyetemi és Főiskolai Tanácsa. Ebből az alkalomból beszélgettünk az EFT feladatairól és tevékenységéről Barabás Jánossal, a KISZ KB osztályvezetőjével.

A KISZ VIII. kongresszusának határozata értelmében 1972 májusában újalakult az egyetemi és főiskolai régi munkáját segítő és összefogó tanácsban — mint Barabás János elmondta — a területi tagoltságot és az intézménytípusokat tükrözve és képviselve 59 tag tevékenykedik. A munka színterét az évente négyszer tartott plenális tanácsülés mellett az egyetemi-főiskolai KISZ-munka valamennyi területét átfogó tíz munkabizottság alkotja. Ezekben a tanács tagjain kívül a felsőoktatási intézmények javaslata alapján az ország különböző egyetemeiről és főiskoláiról 157 aktivista tevékenykedik.

— Mit tekintett a tanács eddigi munkája során a legfontosabbnak?

— Azt, hogy az egyetemi, főiskolai KISZ-szervezeteknek megpróbáljunk minél hasznosabb útmutatókat adni munkájuk végzéséhez. Összegyűjtöttük a KISZ-munka egy-egy területén az egyes felsőoktatási intézményekben kialakított legjobb, leghatékonyabb módszereket, azzal a céllal, hogy azt valamennyi intézmény megismerje, és lehetőségeinek figyelembevételével alkalmazza. A tapasztalatok összegyűjtése és közreadása érdekében módszertani útmutatókat készítettünk — többek között például az eszméletlen nevelőmunkához; a vezetőképzéshez; a tájékoztató és tájékozódó munkához; a hazafias és internacionalista nevelőmunkához; az ünnepségek, rendezvények szervezéséhez; az érdekvédelmi munkához; a társadalmi-közéleti tevékenység szervezéséhez; a tömegsportmunkához; az építőtábori tevékenységhez; a nemzetközi kapcsolatokhoz és a többi ifjúsági réteggel való kapcsolat kialakításához. A tapasztalatok összegyűjtését követően az anyagokat megvitattuk és ennek alapján a KISZ IX. kongresszusáig a tanács végleges útmutatókat fog kiadni. A tanács eddig két felhívással fordult az egyetemistákhoz, az „Egyetemisták a szakmunkásképzésért” és az „Egyetemisták a falu közneveléséért” címmel.

— Az útmutatók mellett ad-e, és milyen helyszíni, személyes segítséget ad az EFT az egyetemi, főiskolai KISZ-szervezeteknek?

— Célkitűzéseink között szerepel az, hogy a jövőben minél több személyes, helyszíni segítséget próbáljunk adni. Arra törekszünk, hogy a tanács tiszt-

ségviselőin kívül annak minden tagja jobban ismerje meg a helyszínen az egyetemi, főiskolai KISZ-szervezetek tevékenységét és személyes segítségével vegyen részt abban. Ennek érdekében például a tanács üléseit lehetőség szerint más-más intézményben tartjuk, a tanács tagjai ismereteinek bővítése céljából.

— A tanács és a munkabizottságok tagjai terveznek-e, adnak-e valamilyen közvetlen segítséget a KISZ-alapszervezetek reszortfelelőseinek?

— Tudjuk, hogy ezen a téren még nagyon sok tennivalónk van. Szeretnénk azt megvalósítani, hogy a reszortfelelősöket időről-időre vezetésképzésre hívjuk össze. A megyei egyetemi és főiskolai tanácsoknak is nagyobb fontosságot kellene tulajdonítaniuk az ilyen reszortos továbbképzéseknek. A vezetőképzés terén egyébként elég sok feladatot kell még elvégeznünk. Az aktuális feladatokra való felkészítés mellett tudatos továbbképzésre is szükség van. Nagyobb szerepet kellene kapnia a személyes vezetőképzésnek, annak, hogy a tapasztaltabb reszortfelelősök együtt dolgozzanak, munkamódszereiket átadva, a funkciójukat majdan átvevő aktivistákkal. A vezetőképzésben jobban támaszkodnia kellene az önképzésre és (nem feledkezve meg arról, hogy az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat gondozásában egyre több színvonalas, a KISZ-munkát segítő kiadvány jelenik meg.) Feltétlenül több aktivitást, segítséget várunk a marxista tanszékek oktatóitól, a közvetlen politikai, erkölcsi nevelőmunkában, a vezetőképzésben. Politikailag aktív KISZ-vezetőink és KISZ-tagjaink ideológiai felkészültségének javításához, markánsabb, határozottabb kiállású egyéniségekkel formálásához a pártszervezetek és valamennyi párttag oktató hatékonyabb támogatását várjuk.

— Milyen témával foglalkozik az Országos Egyetemi és Főiskolai Tanács a szegedi ülésen?

— Elsősorban az egyetemi-főiskolai KISZ-szervezetek szakmai-tanulmányi munkát segítő tevékenységével. Ezzel kapcsolatosan például a tanszéki képviselő problémáival, a diákköri mozgalom továbbfejlesztésével, a hátrányos helyzetből jövő, egyetemre, főiskolára felvett hallgatóknak a felsőoktatási intézményben való segítségével, a 0-évfolyamosokkal való törődéssel. Szó lesz az egyetemi-főiskolai KISZ-szervezetek társadalmi-közéleti tevékenységéről, a nemzetközi ifjúsági- és diákköri mozgalom helyzetéről, a VIT diákprogramjainak tapasztalatairól és az egyetemi-főiskolai KISZ-választások tapasztalatairól is.

(Lapunk következő számában részletesen beszámolunk a szegedi tanácsülésen végzett munkáról).

Szőlőhegy a „szőlőhegyen” (Sánta Imre felvétele)

Társadalmi munkákról jelentjük Főiskola

Október 6-án láthattuk először teljes pompájában az új főiskolai pincklubot, melynek felépítéséhez két napos társadalmi munkával járultunk hozzá.

A munkaalkalmak felmérését már szept. 6-án elkezdték a társadalmi munka felelősök. A lehetőségek közül az alapszervezetek választották, s így szeptember 30-án és október 1-én 7 helyen, több mint ezer hallgató

tartottak. Egy-egy évfolyamról naponta 5-6 hallgató segített a szakmunkásoknak. A termelőszövetkezetekben is gyakori „vendégmunkások” voltak az elmúlt hetekben a SZOTE-sok. Kun-szálláson 59 IV. éves orvostanhallgató, míg Zákányszéken 40 II. éves, és 80 III. éves gyógyszerészhallgató vette ki részét a szüreti munkálatokból. 80 IV. éves gyógyszerészhallgató Szatymazon, ugyanennyi I. éves gyógyszerészhallgató pedig Deszken, a paprikaszedésnél segédkezett a

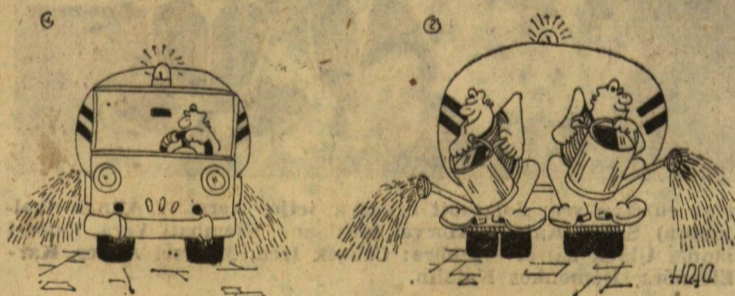
ki csipős reggeli hidegben messzebb levő munkaterületre. Az almaszüretet végzők épp úgy, mint az elmaradt napraforgótányerók begyűjtésével, illetve csépelgetésével foglalkozók némi fizetségben is részesültek. Az előbbieknél ládánként (átlagban tízet szedtek tele naponta) 4 forintot szántak el, míg az utóbbiak, bizonyára a nehezebb munkafeladat figyelembevételével, valamivel jobb bérezésben, óránként 8 forint, részesültek. Fél 7-kor láttak hozzá a reggelhez, és 7-kor már rendszerint elkezdték a munkát. Az állami gazdaság arról is gondoskodott, nehogy a délelőtti folyamán túlságosan megéhezzenek: terepjáró gépkocsival hozták ki a tiszórait.

Az almafáknál dolgozó lánybrigádok nem tétlenkedtek, néhányan még főleg az apróbb terméteket, vagy azok akik egyébként sem tartoznak a nehézsúlyúak kategóriájába, még a legmagasabb és legvékonyabb ágakra is felmerészkedtek egy-egy csábítóan mosolygó almáért: mai Evák! Ok a gazdaság ebédjében, a napraforgósok pedig a tábla melletti tanya késő őszi fűvében fogyasztották el az ebédet. A fizikai munka valamennyiük számára meghozta a jó étvágyat. Fél 4-ig dolgoztak azok, akik a táborból távolabbi munkahelyre kerültek, 4-kor már valamennyien a szálláshelyen voltak. A munka után sajnos nem mindenkinek jutott a civilizáció ama hasznos áldásából, hogy melegvízes zuhanyozó alatt moshassa le magáról a napi port és izzadságot. Így néhányan duzzogva, mások viszont vidám hetykeséggel tisztálkodtak a hideg vízben. Valamivel kevesebben „viselték el” az őszi hidegek elől a szobákba menekülő mezei poloskákat és a levegőben kóválygó, kábult őszi legyeket. A délután 6-kor kezdődő vacsora minőségével és mennyiségével, azt hiszem, valamennyien elégedettek lehettek.

A napközbeni jókedvű munka után estefelé tévé-nézésre, olvasásra, magnóhallgatásra, táncra, vagy közös éneklésre teremtettek maguknak lehetőséget. Az egyik csoport például egy gitárból, szájharmonikából és furulyából álló alkalmi zenekart szervezett magának és a velük éneklő társaságnak kitérő szórakozást.

A három napig tartó társadalmi munkának amellyel, hogy a természetápolítás gondjain valamennyire segített, az a kétségtelen eredménye is megvolt, hogy változtatott a köztük fennálló, jobbára egyoldalú ismeretségen, s munka közben, vagy éppenséggel utána, valamennyien közelebb kerültek egymáshoz.

T—Y.

Társadalmi munkán a Köztisztasági Hivatalnál (Hevesi Ferenc karikatúrája)

almát, szőlőt szüretelt, paprikát szedett és a Konzervgyárban segédkezett a munkálatokban.

Korábban a társadalmi munkából származó bevétel 20%-át a KISZ VB pénztárába kellett befizetni, a többi az alapszervezeti rendezvények, jutalmazások céljaira használták fel. Az idén minden fillér a klub preszó részének felszereléséhez kellett. A szervezési hibák sajnos most sem maradtak el, ezúttal azonban főleg a termelőszövetkezetek részéről. (Nem kaptunk elég ládát, nem volt, aki a hallgatókat irányította volna.)

A munkafegyelem általában megfelelő volt, ha pedig mégis akadt valahol némi kilengés, ott az alapszervezeti vezetőség reméljük megtalálta a megfelelő intézkedéseket.

Azt hiszem sokunk számára emlékezetes marad azonban, amikor hétfőn, igazán lelkesen vártuk a buszt, amely a várva várt szőlőszüret színhelyére szállított volna minket. A busz nem jött, a csoport morgott, a tanár mentegetődzött (ma sem tudjuk ki hibája volt ez a bonyodalom) aztán abban maradtunk, hogy csütörtökön 2-től 10-ig elmegyünk inkább a „Konzervbe”. (Másnap holtfáradtan a suliba.)

Az az igazság, hogy amikor tényleg ilyen — mindenki által hasznosnak ítélt és lelkesen vállalt munkáról van szó nem éri meg effajta gikszerekkel rontani a hangulatot és az oly ritka kincsnek számító aktivitás értékét.

HORVÁTH ÁGNES
— KURCZ KLÁRA

SZOTE

Az orvosegyetem hallgatói alaposan kivették részüket az őszi társadalmi munkákból. A sportpálya építésén közel 200 hallgató tevékenykedett. Munkájuk eredményeként készen áll a futball pálya, amelyen tavasszal már mérkőzéseket is játszhatnak. A kézi- és tenispályák salakborítást kaptak. Itt még a hengerelés várat magára, de előreláthatóan még ebben az évben erre is sor kerül.

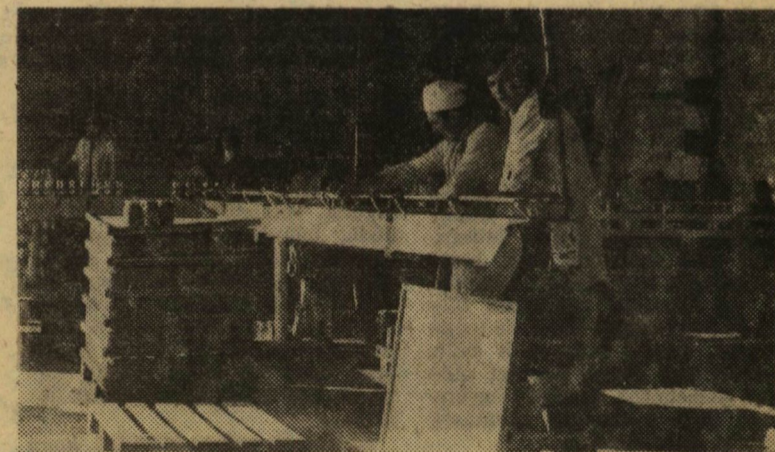
Az óvoda építkezésénél az évfolyamok egyhetes „inspekciót”

termelőszövetkezet tagjainak. Az I. éves orvostanhallgatók közül harmincan a pusztaszeri ásatásoknál tevékenykedtek. A fogászok — mintegy húszan — a Konzervgyárban szaporították a társadalmi munka órák számát. Végül, de nem utolsósorban az arab diákok tevékenységéről is szót kell ejtenünk. Az arab diákszövetség szegedi csoportjának szervezésében 30 hallgató Szatymazon, a szüreti munkálatoknál segédkezett.

JATE

A tudományegyetem és a Bácsalmási Állami Gazdaság között létrejött szerződés értelmében szeptember 24-től október 6-ig négy csoportban összesen mintegy 450-en utaztak el a Bölcsészettudományi Karról társadalmi munkára. Néhány tucat hallgató ezidőtájt a Móra Ferenc Múzeum pusztaszeri ásatásán segédkezett. A MÁV által biztosított 50 százalékos utazási kedvezmény igénybevételével korra reggel ültek vonatra. A bácsalmási vasútállomáson már vártak rájuk az állami gazdaság autóbuszai.

A Braun Éva önkéntes KISZ építőtáborba vitték őket. A rájuk váró reggeli elfogyasztása után valamennyien munkához láttak. Ki az almafák alá, ki pedig a napraforgó táblához indult. Ez utóbbiakat teherautó szállította

Valach Béla és Iványi Ákos V. éves fogorvostanhallgatók a konzervgyári futószalag mellett (Fotó: Múty György)

Vecsernyés Judit, Rakonczai Sándor, Kiss József III. éves fizikusok a hosszúhegyi állami gazdaság szőlészetében (Fotó: Sánta I.)